

ע"פ 9165/20 - מיכאל פרץ נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 9165/20

לפני:

כבוד השופט א' שטיין

המבקש:

מיכאל פרץ

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי
באר שבע (השופטים נ' זלוצ'ובר, ס"נ, י' רז לוי ונ'
פרידלנדר) שניתן ביום 17.11.2020 בתפ"ח
3767-03-15

בשם המבקש:

עו"ד עדי קידר; עו"ד אבי חימי; עו"ד ימימה
אברמוביץ'; עו"ד משה וויס

בשם המשיבה:

עו"ד יובל קדר

החלטה

1. לפניי בקשה לעיכוב ביצועם של עונשי המאסר, המאסר המותנה והקנס אשר הושטו על המבקש ביום 17.11.2020 על ידי בית המשפט המחוזי באר-שבע (השופטים נ' זלוצ'ובר, ס"נ, י' רז לוי ונ' פרידלנדר) בתפ"ח 3767-03-15, בעקבות הרשעתו בשורה של עבירות ביטחון ועבירות כלכליות, אשר כללו עבירות מס ורכוש-זאת, עד להכרעה בערעור נגד ההרשעה והעונשים שהמבקש הניח לפתחו.

העובדות

2. ביום 8.3.2015 הוגש נגד המבקש "כתב אישום מתוקן עובר להקראה" (להלן: כתב האישום) אשר מייחס לו שורה ארוכה של עבירות נגד ביטחון המדינה ועבירות כלכליות. המבקש נעצר לראשונה ביום 8.2.2015. תחילה הוחזק המבקש במעצר במתקני שב"כ ונחקר שם, וביום 22.2.2016 שוחרר למעצר בפיקוח אלקטרוני. ביום 22.10.2020 בוטל הפיקוח האלקטרוני, בכפוף לתנאים מגבילים: הפקדה כספית כבדה, ערבויות, עיכוב יציאה מהארץ ותפיסות רכוש. ביום 8.12.2016 הוחלט על הסרתהאיזוקהאלקטרוני והתנאים המגבילים הוקלו. ביום 15.6.2017 בוטל מעצר הבית החלקי בו היה נתון המבקש, ואילו יתר תנאי שחרורו בערובה נשארו בעינם.
3. המבקש מתגורר ביישוב מבטחים שבועוטף עזה. במועדים הרלבנטיים לכתב האישום, המבקש עסק במסחר, באריזה ובשינוע סחורות משטח ישראל לרצועת עזה (להלן: הרצועה). לפי נוהל המדינה, העברת סחורות לרצועת עזה מישראל היתה טעונה הצהרה על מהות הסחורה ופירוטה בפני מנהלת המעברים ואנשי המכס, וכן תיאום או קבלת היתר, בהתאם לסוג הסחורה (להלן: הנוהל). ביחס לחלק מהסחורה שהעביר המבקש לרצועה הוא מסר את ההצהרה הנדרשת וקיבל היתר העברה בהתאם לנוהל. חלק אחר של הסחורה העביר המבקש לרצועה ללא היתר ובניגוד לנוהל. כך, בשנים 2014-2015, העביר המבקש במספר הזדמנויות, בניגוד לנוהל, סחורה לאוסאמה זוערוב (להלן: זוערוב) - תושב הרצועה שסיפק סחורות לארגון טרור החמאס. על פי כתב האישום, המבקש היה מודע לפועלו של זוערוב ואף הוזהר פעמיים, הן על ידי ראש חוליית פח"ע לכיש והן על ידי מנהל מעבר כרם שלום, בל יסחר עמו. חרף האזהרות שקיבל, קשר המבקש קשר עם זוערוב והסכים עמו כי יאחסן, ימכור וישנע סחורות עבורו. יוער כי הסחורות היו מועברות בשיתוף עם שני נאשמים אחרים, שגם נגדם הוגשו כתבי אישום בגין אירועי סחר אלה (להלן: השותפים). בעבור פעילות זו, קיבל המבקש תשלום בכסף מזומן באמצעות מתווכים.
4. הסחורות אותן רכש, אחסן ושינע המבקש כאמור כללו צינורות, עמודי גדר, זוויותמגולוונות, משטחי פח ואלומיניום. לפי האמור בכתב האישום, המבקש ידע כי סחורות אלה תועברנה לחמאס וראה כאפשרות קרובה לוודאי שישמשו את החמאס במלחמתו נגד מדינת ישראל.
5. בעקבות פעילות סחר זו, הואשם המבקש במגע עם סוכן חוץ, עבירה לפי סעיף 144 לחוקהעונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); בקשירת קשר לסיוע לאויב במלחמתו בישראל, עבירה לפי סעיפים 52 ו-59 לחוק העונשין; בסיוע לאויב במלחמה, עבירה לפי סעיף 99 לחוק העונשין; בפעולה אסורה ברכוש טרור, עבירה לפי סעיף 8 לחוקאיסורמימוןטרור, התשס"ה-2005 (להלן: חוק איסור מימון טרור); בניסיון לפעולה אסורה ברכוש טרור, עבירה לפי סעיף 8 לחוקאיסורמימוןטרור וסעיף 25 לחוק העונשין; בקשירת קשר לפשע (קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות), עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין; בקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין; בניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיפים 415 סיפא ו-25 לחוק העונשין; בקשירת קשר לעוון (העברת חומר ללא רישיון), עבירה לפי סעיף 499(א)(2) לחוק העונשין; בניסיון להעברת חומר דו-שימושי ללא רישיון, עבירה לפי סעיף 20 לחוקהפיקוחעלצואביטחוני, התשס"ז-2007 וסעיף 25 לחוק העונשין; בהלבנת הון, עבירות רבות לפי סעיף 3(א) לחוק איסורהלבנתהון, התש"ס-2000 (להלן: חוק איסור הלבנת הון); באי-ניהול פנקסי חשבונות או בניהולם בסטייה מהותית מההוראות, עבירה לפי סעיף 117(א)(7) לחוקמסערכמוסף, התשל"ו-1975 (להלן: חוק מס ערך מוסף) ולפי סעיף 216(5) לפקודת מס הכנסה (להלן: פקודת מס הכנסה); בהכנה, ניהול או מתן הרשאה לאחר להכין או לנהל פנקסי חשבונות כוזבים או רשומות אחרות כוזבות, עבירות רבות לפי סעיף 117(ב)(6) לחוק מס ערך מוסף וסעיף 220(4) לפקודת מס הכנסה; בהוצאת חשבונית מס או מסמך הנחזה כחשבונית מס, מבלי שעשה או התחייב לעשות עסקה לגביה, במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס, עבירות רבות לפי סעיפים 117(ב)(3) ו-117(ב)(2) לחוק מס ערך מוסף; בפעילות שמטרתה להביא לכך שאדם אחר יתחמק

או ישתמט מתשלום מס שאותו אדם חייב בו, עבירות רבות לפי סעיף 117 (ב1) לחוק מס ערך מוסף; וכן בניכוי מס תשומות מבלי שיש לו לגביו מסמך כאמור בסעיף 38 לחוק מס ערך מוסף במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס, עבירה לפי סעיף 117(ב)(5) לחוק מס ערך מוסף.

6. בנוסף, נטען נגד המבקש כי לאחר שהוצא נגדו צו כינוס הוא לא גילה לנאמן או לכונס הרשמי את כל נכסיו, העלים חלק מנכסיו, סילק במרמה נכסים והשמיט מידע בעל חשיבות. בהתאם לכך, הואשם המבקש בשמונה עבירות כלכליות קשורות - ביניהן אי-גילוי נכסים, עבירה לפי סעיף 216(א) לפקודתפשיטתהרגל [נוסחחדש], התש"ס-1980 (להלן: פקודת פש"ר); אי-מסירת מסמכים לנאמן, עבירה לפי סעיף 216(3) לפקודת פש"ר; הונאת נושים, עבירה לפי סעיף 439(א) לחוק העונשין; ועוד.

7. לאחר ניהול הוכחות, הורשע המבקש בחלק ניכר מהעבירות בהן הואשם וזוכה מחלקן. הרשעתו התבססה על ההודאות שמסר בחקירותיו ועל ראיות אחרות. ביום 17.11.2020 גזר בית משפט המחוזי באר שבע על המבקש 7 שנות מאסר בפועל, קנס בסך של 200,000 ש"ח וכן מאסר על תנאי.

8. המבקש ערער בפנינו על הכרעת הדין ועל גזר הדין. בד-בבד, הגיש המבקש את בקשתו הנוכחית.

טענות הצדדים

9. המבקש טוען כי סיכויי ערעורו טובים לנוכח הטעמים הבאים: הניתוח המשפטי שעשה בית משפט קמא בהכרעת הדין הינו שגוי; הפרשנות שבית משפט קמא נתן לאיסור פעולה ברכוש טרור שגויה אף היא - וכפועל יוצא משני אלה, מן הדין יהיה לזכותו מעבירות הביטחון החמורות בהן הורשע; וכן הגנה מן הצדק, שלטענת המבקש עומדת לזכותו בשל איכפה בררנית והתנהלות קלוקלת של הרשויות בעניינו. המבקש מסכם וטוען כי קיימים טעמים כבדי משקל להתערבות בהכרעת הדין בעניינו ולזיכויו מהעבירות החמורות יותר בהן הוא נמצא אשם - זאת, אף מבלי להתערב בממצאי עובדה.

10. כמו כן טוען המבקש כי מן הדין להתחשב במורכבות התיק שבו עסקינן. כראיה למורכבות התיק מצביע המבקש על כך שמאז סיום שמיעת ההוכחות ועד להכרעת הדין חלפו כשנתיים. לטענתו, המחלוקת בין הצדדים רחבה ונוגעת לתחומים ביטחוניים, פליליים וכלכליים, ואם יחל בריצוי עונש המאסר שנגזר עליו, עלול הוא לרצות חלק ניכר ממנו עוד בטרם יישמע הערעור שהגיש נגד ההרשעה. לא זו אף זו: לדברי המבקש, אם יחל לרצות את עונשו כאסיר ביטחוני, ייווצר חוסר צדק קיצוני משום שתנאי המאסר של אסירים ביטחוניים קשים לאין ערוך מאלו של אסירים פליליים רגילים.

11. המערער מפרט וטוען כי שיוך פעולותיו לנרטיב ביטחוני הוא שגוי מיסודו, שכן פעילותו הייתה במסגרת עבודה שוטפת, בדומה לסוחרים אחרים. בהקשר זה, טוען המבקש כי יש להתחשב בכך שהסחורה נשוא כתב האישום אינה נשק או חפצים להם זיקה הדוקה לטרור או לסיכון ביטחוני, אלא סחורה מסחרית שאף אינה "דו-שימושית". לטענת המבקש, לב המחלוקת בערעור הוא האם המשיבה עמדה בנטל הוכחת העבירות הביטחוניות.

12. באשר לעבירות מגע עם סוכן חוץ, המבקש מפרט וטוען כי לא הוכחו יסודותיה בעניינו – זאת, מאחר שלא הובאו ראיות כלשהן להיות זוערוב סוחר מטעם החמאס; ובכל מקרה, נכון היה לקבל את ההגנה המצוינת בחוק לפיה במעשיו לא התכוון המבקש לעשות דבר שיש בו כדי להביא לידי פגיעה בביטחון המדינה. לטענת המבקש, ייחוס העבירה של מגע עם סוכן חוץ במצב נפשי של עצימת עיניים כפי שקרה בעניינו-שלו, עומדת בסתירה חזיתית להוראת החוק המעניקה את ההגנה הנ"ל לנאשם. כמו כן טוען המבקש, כי לא הוכח בעניינו שמעשיו של סוכן החוץ היוו סיכון לביטחונה של מדינת ישראל. למצער, טוען המבקש כי בסחורה שהעביר לרצועה לא היה פוטנציאל של פגיעה בביטחון ישראל.

13. באשר לעבירות איסור פעולה ברכוש טרור, טוען המבקש כי להחלפה באישום מסעיף 8 לחוקאיסורמימוןטרור, אשר בוטל, לסעיף 32 לחוקהמאבקטרור, התשע"ו-2016, יש השלכה על נטל ההוכחה – אשר לטענתו כבד יותר בעבירה החדשה. יתרה מכך: המבקש טוען כי מאחר שמדובר בחוק חדש, יש להקל ולזהר בהפעלתו, כמצווה על ידי הכלל "אין עונשין אלא אם כן מזהירין".

14. באשר לעבירות המרמה, טוען המבקש כי זיכוי מעבירות הביטחוניות יוביל מניה וביה לזיכוי גם מעבירות אלו. באשר לעבירות הכלכליות, שעיקרן עבירות המס בהן הורשע – לדברי המבקש, לא התקיים היסוד הנפשי הדרוש להתהוות העבירות, מאחר שהסוחר לו נמכרה הסחורה הוא תושב רצועה שאינו חייב במס לפי סעיף 1א(ג)(1) לחוקמסערךמוסף; עבירות המס אינן מהוות "עבירות מקור" לצרכיו של חוק איסורלהלבנתהון; ואף לא ניתן היה לייחס למעשי המבקש "נסיבות מחמירות" שהלה לא היה מודע להן במועד ביצוע העבירה.

15. המבקש מוסיף וטוען כי משפטם של שני הנאשמים האחרים – שותפיו לעבירה, נמצא בראשיתו; ובהתחשב בכך שרוב הסחורה נשוא כתב האישום שייכת להם, ולא לו, מן הראוי להמתין לתוצאות משפטם על מנת למנוע הכרעות שיפוטיות סותרות. בהודעת העדכון שמסר המבקש בסמוך למועד הדיון בעל-פה בבקשתו וכן בדיון עצמו, הודיע המבקש כי שותפיו – אותם הוא מכנה "שותפים בכירים" – הגיעו להסדר טיעון מקל מאד עם המדינה, שבמסגרתו נמחקו עבירות ביטחוניות מכתב האישום שהוגש נגדם והם אמורים לרצות את מאסרם בעבודות שירות.

16. עוד טוען המבקש, כי מן הראוי היה לפסול את הודאותיו במסגרת משפט הזוטא שנערך בעניינו – זאת מאחר שהופעל נגדו לחץ פסול בחקירותיו; נמנע ממנו מפגש עם עורך דינו; הוטחו בו איומים; ועוד. המבקש מוסיף וטוען בהקשר זה, כי ההודאות שמסר לחוקריו לא נמסרו מרצון חופשי ועל כן אינן קבילות, כאמור בסעיף 12(א) לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971.

17. בהקשרן של ראיות עליהן מבוססת הרשעתו, מוסיף המבקש וטוען כי לא הוכח שהשמיט מהחשבוניות עסקאות בסך של כ-500,000 ש"ח בשנה – זאת, מאחר שבית משפט קמא קבע ממצא זה על יסוד אמרות-חוץ ללא חיזוק או דבר-מה-נוסף אשר נדרשו על פי דיני הראיות.

18. באשר לגזר הדין, טוען המבקש כי הוטל עליו עונש קיצוני בחומרתו בניגוד לעיקרון ההלימה ואמות המידה שנקבעו בפסיקתו של בית משפט זה.

19. כמו כן מציין המבקש כי הוא עמד בתנאי שחרורו מן המעצר וכן בתנאי המעצר בפיקוח אלקטרוני, וכעת הוא משוחרר קרוב לחמש שנים שבמהלכן התייצב תדיר לכל הדיונים בעניינו. המבקש מדגיש בהקשר זה כי הינו נטול עבר פלילי (למעט עבירה ישנה אחת) וכי בשנים האחרונות הוא הלך בתלם והמשיך בשגרת חייו כאזרח נורמטיבי. המבקש מוסיף וטוען כי לא קיים בעניינו חשש להימלטות מאימת הדין, כי הוא איש משפחה וכי תפקידו באירועים המוזכרים בכתב האישום היה שולי.

20. מכל הטעמים הללו, מבקש המבקש כי אקבל את בקשתו ואורה על עיכוב ביצועו של גזר הדין עד למתן הכרעה בערעורו.

21. מנגד, טוענת המדינה כי הסיכוי שערעור המבקש יביא לזיכויו המלא או החלקי ולהקלה בעונשו אינם גבוהים. זאת, מאחר שהערעור נסוב בעיקרו על עניינים עובדתיים ותוקף ממצאים אשר הוכחו מעבר לספק סביר. לאור עובדה זו ובהתחשב באורכה של תקופת המאסר שנגזרה על המבקש, טוענת המדינה כי דין הבקשה להידחות, כמותווה בע"פ 111/99 שוורץ' מדינת ישראל, פ"ד (2) 241 (2000) (להלן: הלכת שוורץ').

דין והכרעה

22. הלכת שוורץ קובעת, כידוע, כי עונש אשר הוטל על נאשם לאחר שהורשע בדינו יש לבצע מיד וכי הגשת ערעור כשלעצמה איננה מעכבת את ביצוע העונש. כלל יסודי זה עומד על שלושה נדבכים: החלפת חזקת החפות בחזקת האשמה; הרתעה; ומראית פני הצדק. נאשם שהורשע בדינו לאחר שאשמתו הוכחה מעבר לספק סביר הינו בחזקת אשם, ואינו עוד בחזקת חף מפשע. עיכוב בביצוע עונש מחליש את הרתעת העבריינים – זאת, במיוחד כאשר מדובר בדחייה משמעותית של ריצוי המאסר אשר הושת על מי שנמצא אשם בביצועה של עבירה חמורה. כמו כן, דחייה בהוצאתו של עונש מן הכוח אל הפועל עלולה ליצור תחושת חוסר-צדק בקרב הציבור, ובמיוחד אצל קורבן העבירה (ראו: הלכת שוורץ, פסקה 13).

23. מטעמים אלו, אין מקום, ככלל, לעכב את ביצועו של עונש מאסר ממושך בעקבות ערעור המכוון אל חומרת העונש בלבד, להבדיל מערעור על הרשעה (ראו: הלכת שוורץ, פסקאות 14 ו-18(ו)). זאת, מאחר ששמיעת הערעור תוך פרק זמן סביר תביא לתיקונו של העונש לקולא – אם תיקון כזה יידרש וימצא מוצדק – מבעוד מועד. באשר לעיכוב ביצועו של מאסר ממושך במסגרת ערעור על הרשעה – ככלל, הדבר אינו מתאפשר אלא במסגרת ערעור על הרשעה שבגדרומועלית טענה מוגדרת וכבדת-משקל לכאורה, שאין להמעינה ברוראשר מניחאתהדעת (ראו: ע"פ 5735/18 גודובסקי' מדינת ישראל, פסקה 24 (9.1.2019); ע"פ 8560/18 זבורין' מדינת ישראל, פסקה 10 (26.12.2018)). מן הכלל האחרון ניתן לסטות רק במקרים חריגים ונדירים ומטעמים מיוחדים (ראו, למשל: ע"פ 5386/19 פלוני' מדינת ישראל (18.8.2019)).

24. במקרה שלפניי, חרף ניסיונם המרשים של באי-כוח המבקש לשוות להשגותיו נגד הרשעתו אצטלה של ערעור שכל כולו נסוב על שאלות שבדין, נוכחתי לדעת שמדובר בערעור אשר בעיקרו בא לתקוף את ממצאיו העובדתיים של בית משפט קמא. השאלה אם זוערוב היה סוכן חוץ היא, בסופו של יום, שאלה עובדתית אשר הוכרעה על ידי בית משפט קמא לחובת המבקש; וכך הוא גם לגבי רכיביו של שאר העבירות הביטחונית שבית משפט קמא מצאם מוכחים מעבר לספק סביר ולגבי סיווגן כעבירות נגד ביטחון המדינה. הרשעת המבקש מבוססת על הודאותיו אשר נתמכו בראיות

נוספות. ראיות אלה כוללות את האזהרות שקיבל המבקש מגורמי הביטחון שביקשו ממנו לא לעשות עסקים עם זוערוב בשל קשריו עם החמאס. לנוכח אזהרות אלו, טענת המבקש כי המדינה לא הוכיחה את היסוד הנפשי הדרוש להתהוות של עבירות הביטחון בהן הוא הורשע הינה רחוקה מלהיות משכנעת. לפיכך, הנני מתקשה עד מאד למצוא בערעור המבקש נגד הרשעתו טענה מוגדרת וכבדת-משקל לכאורה, שאיננה מענה ברור וראשוני מניחת הדעת.

25. טענותיו של המבקש שבבסיסן הגנה מן הצדק והעונש הקל, לפי דבריו, ששותפיו עתידים לקבל בעקבות הסדר הטיעון, אינן משליכות, לטעמי, אלא, לכל היותר, על עונשו. במלוא הכבוד לבאי-כוח המבקש אשר טענו לפניי לקיומה של הגנה מן הצדק, לא מצאתי בהליך קמא פגמים אשר "עומדים בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית" (ראו סעיף 149(10) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982; וכן ע"פ 4855/02 מדינת ישראל נ' בורוביץ, פ"דנט(6) 776, פסקאות 21-19 (2005); דנ"פ 7541/18 פלוני' מדינת ישראל, פסקה 6 (20.2.2019); ובג"ץ 5290/14 קואסמה' המפקדה הצבאית לאיזור הגדה המערבית, פסקה 30 (11.8.2014)).

26. המבקש נדון, כאמור, לשבע שנות מאסר. לפיכך, אם עונש זה יקוצר מסיבה כלשהי בעקבות ערעורו - ואיני מביע על כך שום דעה לכאן או לכאן - אי-מתן עיכוב ביצוע לא יסב למבקש שום עיוות דין. ערעור זה בוודאי יישמע תוך פרק זמן סביר ולא יתייתר (ראו והשוו: ע"פ 4143/17 מחמד נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (24.5.2017)).

27. היות המבקש משוחרר מן המעצר במשך תקופה ארוכה רק מחמיר, לטעמי, את הפגיעה בהרתעה ובמראית פני הצדק אשר תיגרם על ידי עיכוב ביצועו של מאסרו. העובדה שמדובר במורשע אשר מקיים בקפידה את תנאי שחרורו ממעצר ואינו מנסה להימלט מאימת הדין מהווה אך ורק שיקול עזר בהחלטות שעניינן עיכוב ביצוע. אין בה, בעובדה זו, כשלעצמה, כדי לתמוך בהחלטה המורה על עיכוב ביצועו של עונש המאסר בנסיבות כדוגמת אלו שלפניי.

28. באשר לקנס שהושת על המבקש - אינני רואה שום סיבה מיוחדת לעכב את תשלומו. גלוי וידוע הוא שעיכוב ביצועו של עונש קנס - שאינו בגדר עונש בלתי הפיך - מתאפשר רק במקרים נדירים שבנדירים, אם בכלל (ראו: ע"פ 5957/12 רביזדה' מדינת ישראל, פסקה 7 והאסמכתאות שם (27.5.2013)). המבקש לא הראה שמקרהו נופל בגדרם של מקרים נדירים כאלה ושגביית הקנס במקרה שלו תיצור מצב דברים שערעורו, אם יתקבל, לא יוכל לתקן. במאמר מוסגר, אעיר כי אם המבקש מתקשה לשלם את הקנס עליו לפנות בבקשה מתאימה למרכז לגביית קנסות.

29. לבסוף, הנני דוחה על הסף את בקשת המבקש לעכב את תחילתו של עונש המאסר המותנה שהושת עליו על ידי בית משפט קמא. בקשה זו אינה עולה בקנה אחד עם הצהרת המבקש בדבר דבקותו באורח חיים נורמטיבי ובהימנעותו מביצוע עבירות פליליות.

30. הבקשה נדחית אפוא.

המבקשתייצב לריצוי עונש המאסר שהושת עליו כאמור לעיל ביום 5.9.2021, שעה 10:00, בבית מעצר "דקל" אובמקום אחר על-פיהחלטת שירות הבטיחהסוהר, כשברשותו תועדו תזהות ואודרכון ועותק מפסקהדין קמא. המערערתאםאתכניסתולמאסר, כוללהאפשרותלמיוןמוקדם, עםענףאבחוןמיוןשלשירותבטיחהסוהרבטלפון 08-978-7336 או 08-978-7377.

ניתנה היום, י"ד בתמוז התשפ"א (24.6.2021).

ש ו פ ט
